

Кой бѣ смутенъ отъ тия сурови истини? То се знае — св. Павелъ, който бѣше си прѣд-рекълъ една тѣй лесна побѣда.

Той се завърна съвсѣмъ загриженъ при двамата апостоли, които, като го видѣха сжщо недоволенъ като тѣхъ, рѣшиха да се оплачатъ на Вѣчния Отецъ (Бога).

Петъръ, като началникъ, започна жалбата. Той поиска правосъдие и свърши, като каза, че безочливостта на грубиянина го тѣй за-

срамила, че той не смѣе да се върне на своя постъ, като мисли, че ще го намѣри пакъ тамъ“. — Е добръ! Азъ ще отида самъ да му говоря, рече Богъ“. И той отиде веднага заедно съ тѣхъ при портитѣ; сетнѣ повика грубияна, който очакваше всичкото врѣме, и го запита какъ е дошелъ тукъ безъ водачъ, и каква е тая негова увѣреностъ да мисли, че ще може да остане тукъ, слѣдъ като е оскърбилъ апостолитѣ му. „Господарю, тѣ искаха да ме изпждятъ, а пкъ азъ мислѣхъ, че и азъ имамъ право да влѣза вжтрѣ колкото тѣхъ;

защото най-сетнѣ азъ никога не съмъ ви отричалъ, азъ не съмъ билъ безъ вѣра къмъ светото ваше слово и не съмъ затварялъ нито изтезавалъ нѣкого. Тукъ никой не бива приетъ освѣнъ слѣдъ като бжде сжденъ, това го зная; е добръ, азъ се подчинявамъ на това: Господи-Боже, сждете ме. По ваша воля азъ се родихъ въ немотия: азъ изгърпѣхъ мжитѣ си безъ да се оплаквамъ и работихъ цѣлия си животъ. Казвахъ ми да вѣрвамъ въ вашето евангелие, азъ вѣрвахъ въ него. Проповѣдвахъ ми незная колко много нѣща: азъ ги изпълнявахъ. На кжсо, колкото дни бѣхте ми дали, азъ се постарахъ добръ да живѣя и да нѣмамъ за какво да се укорявамъ. Дойдѣха ли бѣдни хора въ дома ми, азъ ги настанявахъ и ги туряхъ заедно съ менъ на огнището, и раздѣляхъ заедно съ тѣхъ спечелениятъ съ потята на челото си хлѣбъ. Вие знаете, Господарю, да ли Ви азъ лжжа въ най-малкото нѣщо. Щомъ азъ се видѣхъ боленъ, изповѣдахъ се и приехъ светото причастие. Нашиятъ свещеникъ винаги ни казваше, че който тѣй живѣе и умира, ще да получи мѣсто въ рая: ето азъ съмъ дошълъ да ви искамъ това. Най-сетнѣ Вие сами ме повикахте да влѣза вжтрѣ, като искахте да ви отговарямъ: азъ ще стоя: защото Вие сте казали въ евангелието, спомнете си за туй: „той е влѣзълъ — нека да стои тукъ“, а Вие не сте способенъ да не стоите на думата си. — „Ти спечели, чрѣзъ своето умѣние да говоришъ за своя полза рече, Богъ, остани тукъ за дѣто тѣй хубаво умѣ да приказвашъ“. Ето какво значи да си прѣминалъ добро училище.

Отъ френски прѣведе: Г. П.

